

**[Z]akres zaskarżenia wyznaczony przez stronę, wiąże sąd (art. 696 k.p.c.)
przy rozpoznawaniu sprawy wskutek skargi o uchylenie wyroku sądu
polubownego (art. 712 - 715 k.p.c.)**

**Postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 27 czerwca 1984 r.
II CZ 67/84**

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN K. Kołakowski (przewodniczący)
SSN J. Niejadlik (sprawozdawca)
SSN A. Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 1984 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku wierzyciela TUIR „W.” S.A. Oddział w G. przeciwko dłużnikom 1/ Partenreederei m.s. „Nordwind” Walter Jess, Am Kreishafen 2370 Rendsburd, 2/ „Trampfahrt” Zeitverlust-und Betriebs-Risiko-Versicherung für Künstenfrachtschiffe a.G., 2000 Hamburg 50, Große Elbstraße 36, o stwierdzenie wykonalności pkt 1 orzeczenia końcowego Zespołu Orzekającego Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego dla Spraw Żeglugi Morskiej i Śródlądowej w Gdyni z dnia 25 stycznia 1983 r. Rep. 2/81 na skutek zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 20 grudnia 1983 r. sygn. akt [...], postanawia oddalić zażalenie.

Uzasadnienie

Orzeczeniem końcowym z dnia 25 stycznia 1983 r. Zespół Orzekający Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego dla Spraw Żeglugi Morskiej i Śródlądowej w Gdyni zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę US \$ 70.000, – wraz z odsetkami od dnia 14 stycznia 1981 r., a w pozostałej części powództwo oddalił. Powodowe Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji wnosilo w skardze o uchylenie tego orzeczenia „w

części w jakiej oddala ono powództwo oraz orzekającej o kosztach postępowania” zarzucając, że ta część orzeczenia końcowego zawiera sprzeczności i uchybia praworządności. Na wniosek skarżącego Sąd Wojewódzki stwierdził w postanowieniu z dnia 26 grudnia 1983 r., że w pozostałej części – zasądzającej na jego rzecz od pozwanych solidarnie kwotę US \$ 70.000, – orzeczenie końcowe Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego jest wykonalne.

W zażaleniu – zarzucającym naruszenie art. 713 § 3 k.p.c. – dłużnicy wnosili o uchylenie tego postanowienia.

Zażalenie jest bezzasadne.

Chybiony jest zarzut, że zaniechanie dokładnego oznaczenia żądania skargi wytworzyło przeszkodę do uwzględnienia wniosku o stwierdzenie wykonalności nie zaskarżonej części orzeczenia końcowego. W skardze Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji zgłosiło żądanie uchylenia orzeczenia końcowego „w części w jakiej oddala ono powództwo oraz orzekającej o kosztach postępowania”. Zakres skargi został więc przezeń dokładnie oznaczony. Tak ujęta skarga jasno bowiem wskazuje, że wnoszący ją uznaje za trafną i obowiązującą strony tę część orzeczenia, w której Międzynarodowy Sąd Arbitrażowy przyznał mu od przeciwników kwotę US \$ 70.000, – wraz z odsetkami. Dłużnicy zaś nie przeczą temu, że we właściwym czasie nie wnieśli skargi (art. 713 § 1 k.p.c.) na zasądzającą część doręczonego im (art. 709 k.p.c.) orzeczenia końcowego.

Mylnie zażalenie podnosi i to, że uwzględnienie wniosku o stwierdzenie wykonalności nie zaskarżonej części orzeczenia końcowego Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego jest – w każdym razie – przedwczesne. Za daleko idzie zarzut, że i ta część orzeczenia może ulec uchyleniu wskutek skargi Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji o uchylenie oddalającej części orzeczenia końcowego. Artykuł 714 k.p.c. stanowi, że przy rozpoznaniu skargi przez sąd – związany innymi jej podstawami – bierze z urzędu pod rozwagę, czy wyrok nie uchybia praworządności lub zasadom współżycia społecznego w PRL. Uszło jednak przy tym uwagi wnoszących zażalenie, że w przepisach art. 712-714 k.p.c. nie ma już umocowania dla tego sądu co do wyjścia poza granice wniosku strony co do zakresu zaskarżenia. Należy zatem – w braku umocowania do orzekania na niekorzyść wnoszącego skargę – przyjąć na podstawie zasad ogólnych, że **zakres zaskarżenia wyznaczony przez stronę, wiąże sąd (art. 696 k.p.c.), przy rozpoznaniu sprawy wskutek skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego (art. 712 – 715 k.p.c.).**

Skoro tak, to po raz wtóry (art. 711 § 3 zd. 2 k.p.c.) Sąd Wojewódzki nie będzie mógł badać, czy zaskarżona część orzeczenia końcowego Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego nie uchybia praworządności lub zasadom współżycia społecznego PRL. Z drugiej jednak strony, negatywna odpowiedź na to pytanie zadane przez Sąd w zaskarżonym postanowieniu, nie przesądza tego, że zaskarżona część orzeczenia sądu polubownego odpowiada praworządności i nie godzi w zasady życia społecznego. Skoro nie może wejść w grę uchylenie zasądzonej części orzeczenia sądu polubownego, to odpaść musi zarzut, że przedwcześnie Sąd Wojewódzki stwierdził, że w tej części jest ono wykonalne. Nie zachodzi – w konsekwencji – zarzucane naruszenie przepisów prawa procesowego.

Zażalenie więc oddalono (art. 387, 397 § 2 k.p.c.).

Źródło: Biuro Studiów i Analiz Sądu Najwyższego